ZBIGNIEW PAPROCKI

Tłumaczyła na j. niemiecki

dr. Małgorzata Półrola

***

poeci

biegają nago

po kartkach

swoich książek

Dichter

laufen nackt

über die Seiten

ihrer Bücher

***

wieczorem

kiedy gasimy światło

kiedy nie obchodzi nas już nic

oprócz naszych słów

i ciał…

am Abend

wenn wir das Licht löschen

wenn uns nichts mehr angeht

außer unseren Worten

und Körpern…

NOCNY WIE4RSZ

Przyfruwasz

wierszu

jak motyl

i wpadasz w sidła,

których nie zastawiam.

Uwalniam cię,

żebyś nie zginął

z głodu

poezji.

NACHTGEDICHT

Geflattert kommst du

Gedicht

wie ein Schmetterling

und gerätst in eine Falle,

die ich nicht stelle.

Ich befreie dich,

damit du vor Hunger

nach der Poesie

nicht stirbst

***

Ziemio moja

do czasu cię głaszczę

do czasu tutaj jestem

lecz przyjdzie dzień - zasnę

i spocznę na zawsze w tobie

Ziemio

ożywasz z poranną rosą

chodzę po twojej trawie

kiedyś wrosnę w ciebie

ty wszystko rodzisz i grzebiesz

meine Erde

nur vorübergehend streichle ich dich

nur vorübergehend bin ich hier

der Tag kommt – ich werde einschlafen

und für immer in dir ruhen

Erde

mit dem Morgentau lebst du auf

ich gehe über dein Gräser

einmal wachse ich in dich hinein

du gebierst und begräbt alles

***

w moich wierszach

jak dziecko

chodzę od słowa do słowa

szukam miłości

in meinen Gedichten

gehe ich wie ein Kind

von einem Wort zum anderen

ich suche nach der Liebe

***

nikt nigdy nie zobaczy

ile piasku pozostało

w klepsydrze jego życia

to urządzenie doskonałe

i nie ma co liczyć na jego awarię

niemand wird jemals sehen

wie viel Sand in der Sanduhr

seines Lebens übrig bleibt

das Gerät ist vollkommen

da sollte man nicht mit einer Panne rechnen

***

samotność

szumi w głowie

Einsamkeit

rauscht im Kopf

***

zima

biała

jak śmierć

der Winter

weiß

wie der Tod

***

jestem kłębkiem myśli

rozbieganych

dziecięcych marzeń

o butach piłkarskich

gitarze

i mamie cukrującej naleśniki

uśmiechem i miłością

codziennie od rana do wieczora

kłębkiem myśli

niepoukładanych

według zasad i wzorów

do naśladowania

ich bin ein Knäuel von Gedanken

schweifender

kindlicher Träume

von Fussballschuhen

einer Gitarre

und der Mutter, die Eierkuchen mit

Lächeln und Liebe stäubt

jeden Tag von früh bis spät

ein Knäuel von Gedanken

nicht geordnet

nach Regeln und Vorbildern

zum Nachahmen

***

słowa

których się boję

wypowiedzieć

pełzają

jak mrówki

po moim ciele

zostawiając

kręte korytarze

bolesnych ran

Worte

die ich auszusprechen

fürchte

kribbeln

wie die Ameisen

über meinen Körper

und hinterlassen

gewundene Korridore

schmerzlicher Wunden

DO DZIECI

nie zapomniałem

waszego gaworzenia

i placu zabaw

- beze mnie

oglądam zdjęcia

z waszych komunii i ślubów

zadając sobie pytanie

- dlaczego mnie na nich nie ma

szukam odpowiedzi

przeglądając katalog

zdarzeń odległych

lecz żywych

jak spojrzenia w obiektyw

sprzed lat

An die Kinder

ich habe euer Lallen

und den Spielplatz

- ohne mich -

nicht vergessen

ich sehe eure Fotos

von Kommunion und Hochzeit

und frage mich selbst

- warum bin ich nicht drauf?

ich suche nach einer Antwort

und blättere im Katalog

des entlegenen

jedoch lebendigen Geschehens

wie die Blicke in die Kamera

vor vielen Jahren

ISKIERECZKA

W iskiereczce z popielnika

dzisiaj do mnie przyszłaś.

W tej iskierce, moja mamo,

jesteś taka bliska.

Słyszę głos twój, widzę uśmiech,

czuję twoją miłość.

Ciągle jesteś w iskiereczce

chociaż cię ubyło.

Dzisiaj śpiewam ci piosenkę,

myślę, że mnie słyszysz.

Czuję ciepło twego szeptu,

Ty mnie znów kołyszesz.

Uśmiechnięta iskiereczko,

zawsze rozśpiewana.

Ty wszystkiego mnie uczyłaś.

Ty – kochana mamo.

FEUERFUNKE

im Feuerfunken aus dem Aschenkasten

bist du heute zu mir gekommen.

In diesem Funken, meine Mutter,

bist du mir so nahe.

Ich höre deine Stimme, sehe dich lächeln

und spüre deine Liebe.

Immer bist du in dem Funken,

auch wenn du fortgegangen bist.

Heute singe ich dir ein Lied

und hoffe, du wirst mich hören.

Ich spüre die Wärme deiner Flüsterworte,

wieder wiegst du mich in den Schlaf.

Strahlender kleiner Funke,

der du immer singst,

du hast mich alles gelehrt.

Du – meine liebe Mutter.

PIES BRONIEWSKIEGO

Ech, wyrwał panu los

z serca

apetyt na życie.

Świat stanął na głowie.

Tylko Łepek

nie miał pretensji,

że go pan budzi telefonując pośród nocy.

Choć siwiał z rozpaczy,

ogonem merdając przyjaźnie i ufnie,

odpędzał złe myśli

- jak prawdziwy przyjaciel.

BRONIEWSKI HUND

Ach, das Schicksal riss

aus Ihrem Herzen

den Appetit aufs Leben.

Die Welt machte einen Kopfstand.

Nur Łepek,

der nahm es nicht übel,

dass sein Herrchen ihn mitten in der Nacht weckte,

weil er telefonieren musste.

Obwohl er aus Verzweiflung ergraute,

wedelte er freundlich und zutraulich

mit dem Schwanz,

schlug böse Gedanken in die Flucht

- wie ein wahrer Freund